

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโส พ.ศ.2551

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบและหลักปฏิบัติราชการของอัยการอาวุโสให้เหมาะสมกับตำแหน่งและบทบาทของอัยการอาวุโสและสอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้การปฏิบัติงานของอัยการอาวุโสมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498 อัยการสูงสุดจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ 1 (ชื่อระเบียบ)

ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการกำหนดอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโส พ.ศ. 2551

ข้อ 2 (วันใช้บังคับ)

ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2551

ข้อ 3 (ยกเลิกระเบียบเก่า)

ให้ยกเลิกหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส 0003/ว 521 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2546 และหลักปฏิบัติราชการหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 (บทนิยาม)

“อัยการอาวุโส” หมายถึง ข้าราชการอัยการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

“หัวหน้าพนักงานอัยการ” หมายถึง หัวหน้าของสำนักงานที่อัยการอาวุโสได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำสำนักงานนั้น

“การเสนอเพื่อทราบ” หมายถึง ให้เสนอเพื่อให้หัวหน้าพนักงานอัยการตรวจความเห็นและคำสั่ง รวมทั้งตรวจร่างคำฟ้อง คำให้การ คำร้อง หรือคำคัดค้าน แล้วแต่กรณี และพิจารณาว่าเห็นด้วยกับความเห็นและคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ กรณีเห็นด้วยกับความเห็นและคำสั่งดังกล่าวให้เขียนคำว่า “ทราบ” พร้อมลงชื่อ ตำแหน่ง และวันเดือนปี ในแบบความเห็นและคำสั่ง อ.ก. 4 หรือ อ.ก. 2 หรือ อ.ก.3 แล้วแต่กรณี และลงชื่อกำกับในร่างคำคู่ความที่เสนอ กรณีไม่เห็นด้วยให้หัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่ง เมื่อหัวหน้าพนักงานอัยการมีคำสั่งประการใดให้ปฏิบัติตามนั้น

หมวดที่ 1 บททั่วไป

ข้อ 5 (การมอบหมายงาน)

การมอบหมายงานให้อัยการอาวุโส ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาถึงความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ของอัยการอาวุโสทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพงาน โดยเทียบกับ พนักงานอัยการอื่นในสำนักงานเดียวกัน

อัยการอาวุโสซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานที่มีการดำเนินคดีในศาล นอกจากพิจารณาสำนวนคดีแล้ว ต้องไปดำเนินคดีในชั้นศาลด้วย

ข้อ 6 (การเสนอเพื่อทราบ)

กรณีออกคำสั่งฟ้องหรือรับว่าต่างหรือแก้ต่าง ซึ่งต้องยื่นคำฟ้อง หรือคำให้การ หรือคำร้อง หรือคำคัดค้าน ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อทราบก่อนยื่นคำคู่ความดังกล่าว

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ไม่อาจเสนอเพื่อทราบก่อนยื่นคำฟ้อง หรือคำให้การ หรือคำร้อง หรือคำคัดค้าน เช่น คดีจะขาดอายุความฟ้องร้อง หรือเหตุอื่น ที่อาจทำให้เกิดความเสียหาย ให้เสนอเพื่อทราบภายหลังยื่นคำฟ้อง หรือคำให้การ หรือคำร้อง หรือคำคัดค้าน โดยเร็ว

ข้อ 7 (การอุดช่องว่างของระเบียบ)

ในกรณีที่ระเบียบนี้ไม่ได้กล่าวถึงไว้ ให้นำระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

หมวดที่ 2 อำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโส

ส่วนที่ 1

งานด้านอำนาจยุติธรรมทางอาญา สำนักงานที่มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีอาญา

ข้อ 8 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีอาญา)

เมื่ออัยการอาวุโสได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนคดีอาญาใด ให้มีอำนาจดำเนินคดีนั้นได้ ตามชั้นของตนที่พ้นจากตำแหน่งเดิมก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส สำหรับอัยการอาวุโสที่พ้นจากตำแหน่งเดิมในชั้น 7 และชั้น 8 ก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้มีอำนาจดำเนินคดีเช่นเดียวกับอัยการอาวุโสที่พ้นจากตำแหน่งเดิมในชั้น 6 แต่ทั้งนี้อัยการอาวุโสไม่มีอำนาจดำเนินคดีเกินกว่าอำนาจของหัวหน้าพนักงานอัยการ เมื่อสั่งคดีหรือพิจารณาสำนวนคดีแล้ว ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการ เพื่อทราบหรือเพื่อพิจารณาแล้วแต่กรณี กรณีมีคำสั่งฟ้องให้เสนอความเห็นและคำสั่งพร้อมด้วยร่างคำฟ้อง สำหรับกรณีมีคำสั่งให้รับแก้ต่างคดีอาญา หากต้องยื่นคำให้การให้เสนอร่างคำให้การด้วย

การลงนามในคำฟ้องคดีอาญา ให้อัยการอาวุโสลงนามในช่องผู้เรียง ส่วนในช่องโจทก์ ให้หัวหน้าพนักงานอัยการลงนาม เว้นแต่สำนวนคดีฟ้องด้วยวาจา ให้อัยการอาวุโสซึ่งพ้นจากตำแหน่งเดิมตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไปก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสลงนามช่องโจทก์

การลงนามในหนังสือราชการ ให้อัยการอาวุโสลงนามในฐานะพนักงานอัยการ สำนักงานที่สังกัด เฉพาะเท่าที่เกี่ยวข้องกับสำนวนคดีอาญาที่ตนเป็นเจ้าของสำนวน และเฉพาะหนังสือนำส่งหมายเรียกพยาน การสืบหาที่อยู่พยาน ตลอดจนการให้นำพยานไปศาล เว้นแต่หนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

การลงนามในหนังสือราชการของอัยการอาวุโสในฐานะรักษาการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนหัวหน้าพนักงานอัยการจะกระทำมิได้

ข้อ 9 (การร่วมเป็นองค์คณะหรือคณะทำงาน)

กรณีหัวหน้าพนักงานอัยการส่งจ่ายสำนวนให้องค์คณะหรือคณะทำงานเป็นผู้พิจารณาโดยมีอัยการอาวุโสร่วมเป็นองค์คณะหรือคณะทำงานด้วย เมื่อองค์คณะหรือคณะทำงานมีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอความเห็นพร้อมสำนวนต่อหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา

สำนักงานคดีศาลสูงและสำนักงานคดีศาลสูงเขต

ข้อ 10 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีชั้นศาลสูง)

อัยการอาวุโสซึ่งปฏิบัติหน้าที่อัยการศาลสูงต้องเป็นอัยการอาวุโสซึ่งพ้นจากตำแหน่งเดิมตั้งแต่ชั้น 5 ขึ้นไปก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

ภายใต้บังคับข้อ 136 และข้อ 140 แห่งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 ที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้อัยการอาวุโสซึ่งปฏิบัติหน้าที่อัยการศาลสูงเป็นผู้ออกคำสั่งชั้นอุทธรณ์และฎีกา กรณีออกคำสั่งอุทธรณ์หรือแก้อุทธรณ์ คำสั่งฎีกาหรือแก้ฎีกา ให้ยื่นคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ คำฟ้องฎีกาหรือคำแก้ฎีกาต่อไป

การลงนามในคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ คำฟ้องฎีกาหรือคำแก้ฎีกา ให้อัยการอาวุโส ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อัยการศาลสูงลงนามในชื่อผู้เรียงและในชื่อโจทก์

ข้อ 11 (การร่วมเป็นองค์คณะหรือคณะทำงานชั้นศาลสูง)

กรณีอัยการอาวุโสซึ่งปฏิบัติหน้าที่อัยการศาลสูงได้รับแต่งตั้งให้ร่วมเป็นองค์คณะหรือคณะทำงาน เมื่อองค์คณะหรือคณะทำงานมีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอความเห็นพร้อมสำนวนต่ออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลสูงเขตเพื่อพิจารณา

ส่วนที่ 2

งานด้านรักษาผลประโยชน์ของรัฐ

ข้อ 12 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีแพ่ง)

เมื่ออัยการอาวุโสได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนคดีแพ่งใด ให้มีอำนาจดำเนินคดีนั้นได้ ตามชั้นของคนที่พ้นจากตำแหน่งเดิมก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส สำหรับอัยการอาวุโสที่พ้นจากตำแหน่งเดิมในชั้น 7 และชั้น 8 ก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส ให้มีอำนาจดำเนินคดีเช่นเดียวกับอัยการอาวุโสที่พ้นจากตำแหน่งเดิมในชั้น 6 แต่ทั้งนี้อัยการอาวุโสไม่มีอำนาจดำเนินคดีเกินกว่าอำนาจของหัวหน้าพนักงานอัยการ โดยเมื่อออกคำสั่งหรือพิจารณาสำนวนคดีใดเห็นควรออกคำสั่งรับว่าต่างหรือแก้ต่างคดีมีทุนทรัพย์หรือไม่มีทุนทรัพย์ และคำฟ้องหรือคำให้การคดีที่มีทุนทรัพย์หรือไม่มีทุนทรัพย์ ให้เสนออัยการพิเศษฝ่ายหรืออัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขตหรืออัยการจังหวัดพร้อมร่างคำฟ้อง คำให้การ คำร้องหรือคำคัดค้าน เพื่อทราบ หรือเพื่อพิจารณาแล้วแต่กรณี

ข้อ 13 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีอากร คดีแรงงาน คดีล้มละลาย คดีปกครอง และคดีระหว่างประเทศ)

ให้นำความในข้อ 12 ใช้บังคับแก่อัยการอาวุโส ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีอากร คดีแรงงาน คดีล้มละลาย คดีปกครองและคดีระหว่างประเทศ โดยอนุโลม

ข้อ 14 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีในสำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับคดีอนุญาโตตุลาการ)

ให้นำความในข้อ 12 ใช้บังคับแก่อัยการอาวุโส ซึ่งปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีอนุญาโตตุลาการ โดยอนุโลม

ข้อ 15 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีในสำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับการชี้ขาดความเห็นแย้งคดีแพ่งและการระงับข้อพิพาททางแพ่งของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ)

เมื่ออัยการอาวุโสซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานการยุติการดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับการชี้ขาดความเห็นแย้งคดีแพ่งและการระงับข้อพิพาททางแพ่งของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้รับมอบหมายให้พิจารณาคำนวนคดีใด ให้อัยการอาวุโสผู้ได้รับมอบหมายพิจารณาเสนอความเห็นตามลำดับชั้นถึงผู้มีอำนาจพิจารณาสั่ง

ข้อ 16 (การร่วมเป็นองค์คณะหรือคณะทำงานในการดำเนินคดีแพ่ง คดีอนุญาโตตุลาการ การชี้ขาดความเห็นแย้งคดีแพ่ง การระงับข้อพิพาททางแพ่งของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ คดีอากร คดีแรงงาน คดีล้มละลาย คดีปกครองและคดีระหว่างประเทศ)

ให้นำความในข้อ 9 มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของอัยการอาวุโสในการร่วมเป็นองค์คณะหรือคณะทำงานพิจารณาคดีตามข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 และข้อ 15 โดยอนุโลม

ข้อ 17 (อำนาจหน้าที่ในการตอบข้อหารือและตรวจร่างสัญญา)

การตอบข้อหารือหรือตรวจร่างสัญญาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานที่ปรึกษาทนายความ ให้อัยการอาวุโสผู้ได้รับมอบหมายพิจารณาเสนอความเห็นตามลำดับชั้นถึงผู้มีอำนาจพิจารณาสั่ง เว้นแต่ข้อหารือฝ่ายปรึกษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การตอบข้อหารือเกี่ยวกับคดีแพ่ง คดีอากร คดีอนุญาโตตุลาการ คดีแรงงาน คดีล้มละลายหรือคดีปกครองที่ขอให้ว่าต่างหรือแก้ต่างให้นำความในข้อ 24 แห่งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ 3

งานด้านคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมาย

ข้อ 18 (อำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย)

การพิจารณาคำเนิการเกี่ยวกับการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นการคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด ให้อัยการอาวุโสซึ่งพ้นจากตำแหน่งเดิมตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไปก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสผู้ได้รับมอบหมายมีอำนาจดำเนินคดีนั้นได้เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานอัยการและเมื่อสั่งคดีแล้วให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการพร้อมคำร้องเพื่อทราบและให้อัยการอาวุโสลงนามในคำร้องดังกล่าว

ส่วนที่ 4

งานด้านพัฒนาองค์กรและพัฒนากฎหมาย

ข้อ 19 (การปฏิบัติงานด้านพัฒนาองค์กรและพัฒนากฎหมาย)

อัยการอาวุโสผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานด้านพัฒนาบุคลากร ด้านพัฒนาโครงสร้างองค์กร ด้านพัฒนาระบบบริหารงาน ด้านพัฒนากฎหมาย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรืองานด้านอื่นในลักษณะเดียวกัน เมื่อได้รับมอบหมายให้พิจารณางานใด ให้เสนอผลการพิจารณาพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นถึงผู้มีอำนาจพิจารณาสั่ง

ส่วนที่ 5

งานด้านอื่นที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 20 (การทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา)

อัยการอาวุโสซึ่งจะเป็นที่ปรึกษา ต้องเป็นอัยการอาวุโสซึ่งพ้นจากตำแหน่งเดิมตั้งแต่ชั้น 4 ขึ้นไปก่อนดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

การส่งจ่ายสำนวนในกรณีที่มีการแต่งตั้งให้อัยการอาวุโสเป็นที่ปรึกษาสำนวนนั้น ให้หัวหน้าพนักงานอัยการระบุชื่ออัยการอาวุโสไว้ที่หน้าปกสำนวนโดยให้วงเล็บคำว่า “ที่ปรึกษา” กำกับไว้ด้วยพร้อมกับชื่อของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน

ในการทำความเห็นลงในแบบความเห็นและคำสั่ง ให้อัยการอาวุโสซึ่งเป็นที่ปรึกษาลงชื่อในฐานะที่ปรึกษาด้วย

อำนาจหน้าที่ในการสั่งคดีของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนในกรณีนี้ ให้เป็นไปตามข้อ 51 และข้อ 52 แห่งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา ของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547 และข้อ 21 แห่งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่ง ของพนักงานอัยการ พ.ศ.2547

สำนวนใดที่มีอัยการอาวุโสเป็นที่ปรึกษา สำนวนดังกล่าวไม่ต้องเสนอ ผู้กั้นกรองงาน แต่ให้เสนอหัวหน้าพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบแล้วแต่กรณี และให้ อัยการอาวุโสผู้นั้นทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาในเรื่องดังกล่าวจนถึงที่สุด

ข้อ 21 (การเป็นที่ปรึกษากลุ่มภารกิจ)

อัยการอาวุโสผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นที่ปรึกษากลุ่มภารกิจต่าง ๆ เมื่อเสนอ ผลการปฏิบัติงาน ให้อัยการอาวุโสร่วมลงชื่อในผลการปฏิบัติงานกับกลุ่มภารกิจเสนอผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นเพื่อพิจารณาสั่ง

ข้อ 22 (การเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมหรือชี้แจง)

อัยการอาวุโสผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดในการเข้าร่วม ประชุมหรือชี้แจงต่อหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กร เมื่อปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวแล้ว ให้ทำบันทึก รายงานผลการปฏิบัติงานเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อทราบทุกครั้ง

หมวดที่ 3

การประเมินผลการปฏิบัติราชการของอัยการอาวุโส

ข้อ 23 (การประเมินผลการปฏิบัติราชการ)

ให้ผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติราชการของอัยการอาวุโส ปีละ 2 ครั้ง พร้อมกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการอัยการอื่นโดยใช้แบบประเมินตามที่สำนักงาน อัยการสูงสุดกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2551

(นายชัยเกษม นิตสิริ)

อัยการสูงสุด